

Районът е твърде богат на археологически находки. На север от селото са местностите *Големия* и *Малкия юрт* ('Голямото и Малкото селище'). Вероятно там е намерена каменна брадва. Югоизточно от селото има голям могилен некропол от 9 могили (някога са били 13–14, но са унищожени). Има и други, като *Попова могила*, на която през 2009 г. бяха извършени археологически разкопки от експедиция „Темп“. Беше разкрито погребение от втората половина на II в. сл. Хр. с погребални дарове – златен пръстен, златни обеци, накити от кост и кехлибар, керамични съдове.

На север от селото има останки от две крепости. Едната под името *Градището* (*Градището* до Канлъ дере) е на 2,2 км североизточно от селото на височина 364 м. Открити са материали от късната античност и XI–XII в. Другата, също на североизток, е *Зло кале*, наричано още *Градището*, *Чобанбунарско градище*, *Куклите*. Дълга е 366 м с 6 кули. Намерените находки са от късната желязна епоха (VI–I в. пр. Хр.), епохата на ранна Византия (V–VI в. сл. Хр.), средновековието (XI–XII и XIII–XIV в.).

В м. *Горна Света Петка* има развалини от защитна кула – наблюдателница и следи от селище. Съществуват предания за три манастира северно от селото: „Св. Петка“, „Св. Илия“ и „Св. Георги“. Битуват и предания за Крали Марко, свързани с топонима *Маркова грамада*.

Около връх *Орляка*, на североизток, има следи от старо рударство със залежи от медна руда.

В границите на землището, близо до Орляка и границата със с. Горно Александрово, е съществувало селище със статут на вакъф от времето на султан Баязид II (1481–1519) под името *Витреполи*, с друго име *Ченгер*, споменато в някои документи като *Ченгел*. През 1843 г. е само мезра (землище без жители). Мястото му може да се отъждестви с м. *Ченгеля* на югоизток от Орляка.

Първото писмено сведение за Трапоклово е от 1548 г. под името *Търкополи*, когато в него живеят 13 войнугани. През XIX в. българското название е *Трапоклово*, а турското – *Теркеболу*. Етимологията на името може да се търси в думата *трап*, още повече, че по предание отначало селото е било към планината около *Голямото селище*, което е като в трап. На сегашното място селото се установява по време на чума. Заселено е с турци, вероятно около чифлик.

През 1830 г. руските военни власти отчитат в с. *Трапекли* 23 двора, в които има 213 мъже – българи и само 19 турци. Същата година селяните, с изключение на 3–4 къщи, се преселват в Бесарабия, където образуват с. Трапоклу, сега Траповка, в Одеска област на Украйна. Част от преселниците се връщат. През 1859 г. д-р Поайе пише, че в селото има 65 християнски фамилии и 7 цигански, но има и турци. Селото е в Сливенска каза.

След 1878 г. Трапоклово е в Сливенска околия. През 1905 г. е към с. Драгоданово, след това, през 1905 и 1926 г. е самостоятелна община, през 1934 г. е към с. Блатец, през 1956 – към Драгоданово и Блатец.